

paa egne Ben, hvad der har fundet Udtryk i, at en Bank her i Modsætning til i Tyskland anser det for en Stolthedssag ikke at re-diskontere sine Veksler i Landets Seddel-bank, altsaa i dette Tilfælde Nationalban-ken. Men efterhaanden som Bankerne er blevet talrigere og har bredt sig ud over hele Landet og oven i Købet har ment at burde konkurrere med Sparekasserne, er vort Bankvæsen ganske uimodsigeligt ble- vet mindre og mindre fast i Formen, ja, man kunde maaske, for at bruge et ganske blidt Udtryk, sige, at det er blevet mindre og mindre vakkert. I de allersidste Faser har vi set Eksempler paa rene Svindel-banker, for slet ikke at tale om de Bank-bedragerier, som der ogsaa ved denne Lej- lighed har været saa megen Tale om. Hvad de sidste Begivenheder angaar, forekommer de mig blot at pege paa Mangel af Revi- sion, og en saadan tror jeg dog skulde kunne gennemføres i en skarpere og mere effektiv Form end hidtil, bl. a. ogsaa gen- nem dette Lovforslags Bestemmelser; et lille Stykke frem skulde vi dog kunne naa, netop paa dette specielle Omraade; men, som det er blevet sagt: Vogt sig mod Dagtyve, mod Folk, som ifølge deres Still- ing og tidligere Liv bliver betroede Mænd, og som giver sig til at snyde inde i selve Maski- neriet, er saa at sige umuligt. Det eneste, man maa forbauses over, er, at disse Bedragerier har kunnet fortsættes saa længe. Dette er imidlertid kun Udvæksterne paa Systemet og Undtagelserne; værre er det, at vort Bankvæsen har udviklet sig saaledes, at det i det hele taget maa siges at savne System, at der ikke er noget Princip reali- seret deri, at Grænserne mellem Sparekas- ser og Banker er flydt fuldstændig ud, at vort Bankvæsen, for at sige det med faa Ord, ikke længere i organisk Henseende staar paa Højde med den udenlandske Ud- vikling. I saa Henseende maa vi lægge Mærke til, at der netop i de allersidste Aar er foregaaet en rivende Udvikling af Bankvæsenet rundt omkring i Verden, og at de store Grundproblemer i Bankpoli- tikken er blevet taget op til en stor inter- essant Debat under helt nye Synspunkter. Dette er først og fremmest Tilfældet i Tyskland, og det har for nylig, som vi alle ved, været Tilfældet i Nordamerika, hvor en storartet ny Lovgivning har fundet Sted; det sker endelig ogsaa i det paa dette Omraade saa højkonservative Eng- land, hvor ledende Mænd indenfor Bank- væsenet saavel som Teorien har underka- stet de Grundprincipper, man hidtil har anset for urokkelige, en sønderlemmende

Kritik. Der er derfor noget ejendomme- ligt i, at vi gaar hen og vedtager dette Lovforslag paa et Tidspunkt, hvor alt dette endnu ikke er afklaret og afgøret, men hvor man paa den anden Side tydelig kan se, at man staar overfor en fuldstændig Revolution i Opfattelsen af Bankvæsenet, i Stedet for at vente nogen Tid — thi har vi ikke haft Banklov saa længe, kan vi endnu et Par Aar leve uden Banklov.

Vil man altsaa nu skride til Gennem- førelse af en Banklovgivning, gør man til Dels den samme Fejl, som man i sin Tid begik over for Nationalbanken; men den Gang kunde man ikke vide Besked; thi da man i Samlingen 1906—07, var det vistnok, vedtog den nuværende Nationalbank- lov, altsaa Fornyelsen af Nationalbankens Oktroj, kunde man endnu ikke vide — det var altsaa et Uheld, der indtraf —, at umiddelbart efter vilde navnlig hele Sed- delvæsenet blive taget op til Drøftelse under helt nye Former, og man tør vel sige, at hele den bankpolitiske Opfattelse af Sed- delbankvæsenet har forandret sig fuldstæn- digt netop i de faa Aar, der er gaaede siden da. Man kan i Virkeligheden ikke lovgive om eller reformere Bankvæsenet i den ene Ende og undlade at gøre det i den anden Ende. Forholdet mellem Seddelbank og andre Banker er overordentlig vigtigt, det hele griber ind i hinanden som Takker i et Hjul, saa at det er saa sin Sag at ville lave en Separatlov paa dette Omraade. Maa jeg derfor bemærke, at i mine Øjne er det en stor Mangel ved Indførelsen af den nye Bankinspektion, at det udtrykkelig fremhæves, at Nationalbanken er undtaget fra denne. Jeg ved vel, at det hænger sammen med det rent formelle, at Justits- ministeren ifølge den gamle Bankoktrojs Bestemmelser var Bankkommissær, og at man vedblivende har ladet ham indtage en lignende Stilling. Men hvad i Alverden har Justitsministrene at gøre med Natio- nalbanken? Det vilde dog være naturligt, om man en Gang kom ud over dette og i hvert Fald gjorde Handelsministeren til Bankkommissær; men allernaturaligst vilde det være, hvis man gik ind paa at skabe en Institution, der skal overvaage hele vort Bankvæsen, og stillede Nationalbanken ligesom de andre Banker under Bankin- spektionen.

Nu vil jeg vel forvare mig imod, at disse Bemærkninger skulde have nogen som helst Slægtsskabsforbindelse med, hvad der blev udtalt af det ærede Med- lem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Andreasen), jeg er saa bunduenig